

- 7 Тогазъ ^жначиъ притчъ-тж си, и рече:
Валакъ Моавскій царь мя доведе отъ
Арамъ,
Отъ вѣсточны-тѣ горы, *и каза ми:*
^зЕла прокълни ми Иакова:
И ела кълни Израиля.
- 8 ^кКакъ та прокълнъ *когого* Богъ не про-
кълва:
Или какъ да кълнъ *когого* Богъ не кълне?
- 9 Защото отъ върхъ канары-тѣ го видѣхъ,
И отъ хълмы-тѣ го гледамъ:
Ето ^ннародъ, *който* ще ся надели отдѣлно,
И ^ннѣма да ся счете между языцы-тѣ.
- 10 ^иКой може да изброи пѣстѣкъ-тѣ Иакововъ,
И число-то на четвъртъ-тж часть отъ
Израиля?
Дано умрѣхъ, както ^нумиратъ праведни-тѣ,
И сѣтнини-тѣ ми да бѣдѣтъ както тѣх-
ны-тѣ.
- 11 И рече Валакъ Валааму: Що ми на-
прави ты? зѣхъ ты ^оза да прокълнешъ
непріятели-тѣ ми: и ето, ты съвѣсмъ си
12 ты благословилъ. А той отговори и рече:
^нНе трѣбва ли да вникнъ въ онова ко-
ето Господь тури въ уста-та ми, него да
режъ?
- 13 И рече му Валакъ: Ела, молиъ, заедно
се мене на друго мѣсто, отъ дѣто ще ты
видишь: само край-тѣ имъ ще видишь, а
всички тѣхъ нѣма да видишь: и прокъл-
14 ни ми ты отъ тамъ. И доведе го на поле-
то Зофимъ, на върхъ-тѣ на Фасгъ, и ^ссѣ-
гради седмъ олтари, и принесе по юнецъ
15 и овенъ *на всякой* олтарь. Тогазъ рече *Ва-*
лаамъ Валаку: Застани тука при всебъж-
женіе-то си, а азъ ще срѣщнъ тамъ *Гос-*
пода. И срѣщнъ Господь Валаама и ^ссту-
ри слово въ уста-та му и рече: Върни
17 ся при Валака, и речи така. И той дойде
при него: и ето стояше той при всебъж-
женіе-то си, и Моавови-тѣ князове нае-
18 дно съ него. И рече му Валакъ: Що гово-
ри Господь? Тогазъ той начиъ притчъ-
тж си, и рече:
^нСтани, Валаче, та слушай:
^сДай ми ухо, ты сыне Сепфоровъ!
19 Богъ не е чловѣкъ та да лже,
Нито чловѣчскій сынъ та да ся раскае:
Той рече и нѣма ли да направи?
Той говори и нѣма ли да го тури въ
дѣйствиѣ?
- 20 Ето азъ благословеніе зѣхъ:
И ^фтой като благослови, азъ не могъ да
го повѣрнъ.

- 21 ^нНе гледа беззаконіе въ Иакова,
Нито вижда прѣстѣпленіе въ Израиля:
^нГосподь Богъ неговый съ него е,
И царско вѣсклицаніе има между него.
- 22 ^нБогъ ты изведе изъ Египетъ:
Има ^нсилъ както ^нединорогъ.
- 23 Наистинъ нѣма чародѣяніе противъ *Иа-*
кова,
И нѣма вѣлхованіе противъ Израиля:
На врѣме ще ся говори за Иакова
И за Израиля, ^нЩо е направилъ Богъ?
24 Ето людѣ-тѣ ще встанѣтъ ^нкато лвица,
И ще ся дигнѣтъ като лвъ:
^нНѣма да лѣгнѣтъ додѣ не издѣтъ
ловъ-тѣ,
И испіѣтъ кръвь-тж на убиты-тѣ.
- 25 Тогазъ рече Валакъ Валааму: Нито да
ты прокълнешъ съвѣсмъ, нито да ты бла-
гословишь съвѣсмъ. А Валаамъ отговори
Валаку и рече: Не говорихъ ли ти и ка-
захъ: ^нВсичко което *ми* рече Господь, то-
ва ще направѣхъ?
- 27 Рече още Валакъ Валааму: ^нЕла, мо-
лиъ, ще ты заведѣ на друго мѣсто; не-
гли ще бѣде угодно Богу да ми ты про-
28 кълнешъ отъ тамъ. И заведе Валакъ Ва-
лаама на върхъ-тѣ на Фегоръ, който гле-
29 да ^нкъмъ Исесимонъ. И рече Валаамъ Ва-
лаку: ^нСѣгради ми тукъ седмъ олтари,
и приготи ми тукъ седмъ юнца и седмъ
30 овна. И направи Валакъ, както рече Ва-
лаамъ, и принесе по юнецъ и овенъ *на*
всякой олтарь.

ГЛАВА 24.

- 1 И понеже видѣ Валаамъ, че бѣше уго-
дно прѣдъ Господа да благослови Израй-
ля, не отиде, ^нкакто другъ пѣтъ, да по-
тѣрси гатанія, но обрѣнъ лице-то си къмъ
2 пустынѣ-тж. И дигнъ Валаамъ очи, и
видѣ Израиля който бѣше ^ннаселенъ по
племена-та си; и ^ндойде на него Духъ
3 Божій. И ^нначиъ притчъ-тж си и рече:
Валаамъ сынъ Веоровъ рече,
4 И чловѣкъ-тѣ който има отворены очи,
рече:
Рече оная, който чу Божіи-тѣ думы,
Който видѣ видѣніе-то на Весслиаго,
Той ^нпаднъ *като въ снъ*, но имаше очи-
тѣ *си* отворены:
5 Колко еж красни твои-тѣ шатѣри, Иакове,
Твои-тѣ скинии, Израилю!
6 Като долины еж распрострѣны,

ж Ст. 18. Гл. 24.; 3, 15, 23.
юв. 27; 1. 29; 1. Псал. 78;
2. Из. 17; 2. Мих. 2; 4. А. в. 2; 6.
з Гл. 22; 6, 11, 17.
и Мса. 47; 12, 13.
к Втор. 33; 28.
л Ис. 33; 16. Езд. 9; 2. Есс. 2; 14.
м Быт. 13; 16. 22; 17.
н Псал. 116; 15.
о Гл. 22; 11, 17. 24; 10.

п Гл. 22; 38.
р Ст. 1, 2.
с Ст. 5. Гл. 22; 35.
т Сад. 3; 20.
у 1 Цар. 15; 29. Мар. 3; 6. Рим. 11; 29. Тит. 1; 2. Як. 1; 17.
ф Быт. 18; 2. 22; 17. Гл. 22; 12.
х Рим. 4; 7, 8.
и Исх. 13; 21. 29; 45, 46. 33; 14.

ш Гл. 24; 8.
щ Втор. 33; 17. Гов. 39; 10, 11.
** Евр.* РЕЕМЪ, дивно животное отъ непознатъ видъ.
а Псал. 31; 19. 44; 1.
б Быт. 49; 9.
в Быт. 49; 27.
г Ст. 12. Гл. 22; 38. 3 Цар. 22; 14.
д Ст. 13.
е Гл. 21; 20.

ж Ст. 1. —
а Гл. 23; 3, 15.
б Гл. 2; 2. и др.
в Гл. 11; 25. 1 Цар. 10; 10. 19; 20, 23. 2 Аят. 15; 1.
г Гл. 23; 7, 18.
д Виж. 1 Цар. 19; 24. Из. 1; 28. Дан. 8; 18. 10; 15. 16. 2 Кор. 12; 2, 3, 4. Откр. 1; 10, 17.